

VISAGIE & HAAR ROOS VAN SJENKELS STYLING HILDE SCHAAP
MET DANK AAN LLOYD HOTEL AMSTERDAM

Janine ABBRING

OP EIGEN BENEN

Janine Abbring (41) is de nieuwe presentator van *Zomergasten*. Haar zomerbaan begint 23 juli. Een solosprong in het diepe, want hiervoor deed ze het met Menno Bentveld en Arjen Lubach. 'Toen ik gebeld werd schoot als eerste door mijn hoofd: ze hebben vast een redacteur nodig. Het drong pas later tot me door dat ze mij een screentest wilden laten doen als presentator'.

In de tuin van het Amsterdamse restaurant waar we op haar initiatief hebben afgesproken, komt Janine Abbring met ferme pas aangelopen, haar ranke bruin-geklepte hond Lois in haar kielzog. Ze is te laat en verontschuldigt zich meteen, hand uitgestoken, ogen wijd opengesperd: "Ik ben altijd veel te optimistisch als het om plannen van afspraken gaat, heb jij dat nu ook?" Ze heeft vandaag een filmpje gemaakt in Wijk aan Zee voor Milieudefensie en is daarna linea recta vanaf de kust in haar Prius naar het café in Amsterdam-Oost gegaan. Sinds drie jaar woont ze in de hoofdstad, nadat ze eerder jarenlang in een prachtig boerderijtje in het Groninger gehucht Westeremden woonde. Maar de lange autoritten naar het Westen, waar ze werkt voor tv en radio, braken haar op. Met pijn in haar hart verkocht ze de boerderij op het platteland, want ze is veel meer een mens van de natuur, dan van de stad. Hond Lois, van oorsprong een Griekse zwerver die Abbring uit een asiel haalde, scharrelt verderop in het gras. Ik vraag haar of wij daar ook in de houten strandstoelen zullen gaan zitten. Of gaat dat misschien niet vanwege de metalen pinnen en schroeven in haar rug? Tja, die rug, het onderwerp valt lastig te vermijden. In 2012 verbrijzelde Abbring een ruggenwervel toen ze als deelnemer van *Wie is de Mol* in Zuid-Afrika van een rots van elf meter sprong, en verkeerd in het water belandde. Miljoenen kijkers zagen haar onfortuinlijke sprong. Bijkomend effect was dat ze daardoor grote nationale bekendheid kreeg: de interviewaanvragen stegen exponentieel. Geduldig legde ze uit dat ze niet getraumatiseerd was en volop werkte aan haar revalidatie. Inmiddels vijf jaar later kan ze na een

volle dag filmen best in een linnen stoel plaatsnemen, ze heeft het ramptoerisme ook ver achter zich gelaten. Wat heet: vanaf juli vervult ze het meest prestigieuze baantje van de Nederlandse televisie, want ze is gevraagd als presentator van *Zomergasten*. Vermoedelijk tot veler verrassing, want ze heeft niet zo'n heel sterk publiek profiel. Abbring werkte twee jaar als Jakhals bij *DWDD* en daarna presenteerde ze het radioprogramma *Vroege Vogels*. De laatste jaren was ze vooral actief achter de schermen. Ze is eindredacteur van het programma van haar beste vriend Arjen Lubach, die haar onmisbaar acht voor het succes van zijn politiek-satirische show *Zondag met Lubach* (ZML).

'Miljoenen kijkers zagen haar onfortuinlijke sprong. Bijkomend effect was dat ze daardoor grote nationale bekendheid kreeg'

Had jij je na een uiterst succesvol jaar met ZML niet verheugd op een lange vrije zomer?

"Eerlijk gezegd wel een beetje. Zeven dagen per week werk ik voor ZML, daar bouw ik mijn leven omheen. Maar ik ben gewoon freelancer en buiten ZML kan ik andere dingen doen als ik dat wil. Ik had net besloten dat ik niet net als vorig jaar de hele zomer wilde dichtmetselen; Een aanbod van het productiebedrijf waar ik vorig jaar de eindredactie van het VPRO-programma *Beestieboys* voor heb gedaan, had ik afgeslagen. Ik heb een hele calvinistische vader die daar helemaal niets van begrijpt, hij zei: 'Ze bellen je toch?' Maar ik dacht: eens even kijken wat er op

me afkomt als ik mijn agenda openlaat.”

En dat heb je geweten.

“Ja, toen belde ineens de eindredacteur van *Zomergasten*, dat was niet helemaal wat ik had ingecalculereerd voor mijn zomer.”

Jij hebt gestudeerd op de

School voor Journalistiek in Zwolle, de presentatie van Zomergasten is natuurlijk de ultieme droombaan van alle journalisten.

“Het zou natuurlijk een fantastisch verhaal zijn als ik vijftien jaar geleden had bedacht dat ik ooit *Zomergasten* zou willen presenteren en dat dit nu gaat gebeuren, maar dat

is gewoon niet het geval. Toen ik gebeld werd door de eindredacteur, schoot als eerste door mijn hoofd: ze hebben vast een redacteur nodig. Het drong pas later tot me door dat ze mij een screentest wilden laten doen als presentator.”

Arjen Lubach adviseert jou je sociale media uit te zetten als je

JANINE ABBRING IN 151 WOORDEN

GEBOREN 5 februari 1976 Groningen

OPLEIDING School voor journalistiek Windesheim in Zwolle, richting geschreven pers

BEKEND VAN Top 40 hit 'Jelle' met Arjen Lubach (2001), Jakhals in *DWDD* (2009-2011), presentator *Vroege Vogels* (2011-2015)

BOEK OP HET NACHTKASTJE *Max, Mischa & het Tet-offensief*, Johan Harstaf

VOOR HET LAATST GELACHEN Ik lach zo vaak, maar de laatste keer slappe lach was deze week met David, om een hoed

die hem belachelijk stond.

GEHULD? Huilen doe ik ook vaak, bij filmpjes op Youtube kan ik al snotten. Hopen dat ik het drooghoud bij *Zomergasten*.

LIEVELINGSFILM *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*.

PRIJS In 2013 nomineerde de stichting Amivedi haar voor de prijs 'Grootste Dierenvriend'. Ze trok zich terug omdat de uitreiking in Dolfinarium Harderwijk zou plaatsvinden.

EN VERDER Gaat met haar vriend wonen in een woonboot in Amsterdam-Noord in een zijkanaal van het IJ, daar verrijst Schoonschip: het meest duurzame drijvende dorp van Europa.

‘Zomergast-presentatoren krijgen de laatste jaren ongelooflijk veel bagger over zich heen. Ik heb ook wel even getwijfeld: kan ik dit wel, waar begin ik aan? Maar ik bedacht me ook: ik krijg vast spijt als ik het niet doe’

Zomergasten presenteert.

“Zomergast-presentatoren krijgen de laatste jaren ongelooflijk veel bagger over zich heen. Ik heb ook wel even getwijfeld: kan ik dit wel, waar begin ik aan? Maar ik bedacht me ook: ik krijg vast spijt als ik het niet doe. Tot nu toe heb ik altijd vanuit die gedachte in mijn achterhoofd mijn keuzes gemaakt.”

Jouw goede vriendin Lidewij, die je kent uit het studentenhuis in Zwolle, noemt je dapper en stoer.

“Ik weet niet of dat zo is, maar ik word gedreven door een enorme nieuwsgierigheid.”

Ze zegt ook dat ze je nooit heeft beschouwd als een carrièrevrouw, maar dat je je dat toch wel bent geworden.

“Bij een carrièrevrouw denk ik aan iemand die heel strategisch haar loopbaan plant. Maar ik heb nooit een stip op de horizon gehad waar ik naartoe heb gewerkt, ik ben nooit voor zekerheden gegaan. Na mijn stage ben ik in een baan gerold bij het *Groninger Dagblad*, eerst op de kunstredactie en later de stadsredactie. Maar toen kreeg ik ineens dat gekke Top 40-hitje met Arjen. De chef van de stadsredactie zei dat ik moest kiezen, zijn vrouw was zwanger en hij rekende op mij om hem tijdelijk te vervangen. En toen heb ik die baan opgezegd.”

Is het niet tekenend voor jouw ambitie en drive dat je als beginnend journalist al in beeld was om plaatsvervangend chef bij de krant te worden?

“Misschien, maar ik was 24 jaar en vond het onnozel om voor de vastigheid van een baan te kiezen terwijl er een groot avontuur op me lag te wachten. Onze plotse

bekendheid was zo grappig, ineens stond ik in de Hema handtekeningen uit te delen op boekentassen van pubers.”

Arjen en jij kennen elkaar van een studentenfeestje in Groningen in 2001. Vlak daarna schreven jullie 'Jelle', een parodie op het liedje 'Stan' van Eminem. Voor die single hebben jullie van een producent toch vijftigduizend gulden samen gekregen?

“Ja, het was een hele klap geld, hahaha. We vonden het een grote grap om die hit uit te buiten. Daarom zijn we door het land gaan toeren om gewoon te cashen.”

Vond je optreden leuk?

“Nee, het was afschuwelijk. De tourmanager reed ons bijvoorbeeld naar Groesbeek en dan hoorde je in de kleedkamers al een enorm gedreun vanaf het podium. Ik stond dan wat te dansen in een strakke broek en een naveltruitje, en Arjen was aan het rappen in zijn caviapak. Nee, dat was echt vreselijk.”

Oh.

“Het was altijd de bedoeling dat ik na een paar maanden zou terugkeren naar de krant. Maar toen ging het *Groninger Dagblad* ineens fuseren met het *Nieuwsblad van het Noorden* en gold er een vacaturestop. Toen dacht ik wel even: shit, wat heb ik

gedaan? Snel daarna kon ik gelukkig bij RTV-Noord aan de slag.”

Lidewij vertelde dat je uit een talige familie komt.

“Mijn vader was leraar Nederlands, mijn moeder lerares huishoudkunde. Na de geboorte van mijn zus die vier jaar ouder is dan ik, kreeg mijn moeder last van haar rug. De pijn verergerde na mijn komst, toen is ze gestopt met werken. Als kind vond ik het heel erg fijn dat ze thuis was. Maar ik weet zeker dat zij het zelf heel jammer heeft gevonden dat ze moest stoppen met werken. Mijn moeder was heel ondernemend, heel actief, dat viel allemaal weg, daar moet ze wel gefrustreerd over zijn geweest, maar ze heeft haar frustratie nooit afgereageerd.”

Zie je overeenkomsten tussen je moeder en jezelf?

“Nou, mijn moeder lijdt al jaren aan dementie, ze is geestelijk ver weg. Maar wat ik me van vroeger herinner, is dat ze keihard is voor zichzelf. Van haar heb ik geleerd dat klagen niet zo constructief is. Mijn moeder heeft allesbehalve een gemakkelijk en rooskleurig leven gehad. Na haar dertigste is het alleen maar bergafwaarts gegaan, ze is al heel jong in een verzorgingstehuis terecht gekomen, maar ik heb haar echt nooit horen klagen. Nooit.”

Jij bezoekt je moeder heel regelmatig in het verzorgingstehuis in Winsum. Is jouw vader ook zo zorgzaam?

“Als ik mijn moeder even niet kan bezoeken, omdat ik op vakantie ben ofzo, dan voel ik me heel schuldig. Mijn vader is meer een stugge Groninger, hij is van het praktische type, maar je kunt absoluut op hem bouwen. Als er paniek in de tent is dan moet je mijn vader bellen.”

Lijk je op hem?

“Nou, mijn vader is een enorme CDA'er. In mijn jeugd zaten er CDA-stickers op onze fietsen en hingen de CDA-posters voor de ramen. Inhoudelijk hield ik me daar vroeger

niet mee bezig maar nu heb ik regelmatig heftige politieke discussies met hem, omdat ik natuurlijk totaal aan de andere kant van het spectrum sta. De formatieonderhandelingen zijn geklapt omdat het CDA klimaat geen issue vindt, dat is nu niet bepaald de partij waarbij ik me thuis voel.”

Je groeide op in Roden in Drenthe, en op je twaalfde zijn jullie verhuisd naar Warffum in Groningen.

“Dat was een ongelukkige episode. Ik kwam daar op school het jaar na de brugklas, er waren al allerlei groepjes gevormd, ik viel overal buiten, ben vreselijk gepest. Mijn ouders hebben me van die school gehaald. Op mijn nieuwe school in de stad Groningen, heb ik vanaf één een heel grote muil opgezet. Ik kwam daar aan broodmager - ik had uit ellende niet veel gegeten - met een grote staart op mijn hoofd en een iets te grote rugzak en met zo'n scheur.”

En werkte die houding?

“Ja, die werkte heel goed. Ik handelde defensief, voordat mensen grappen over mij gingen maken, maakte ik gewoon grappen over anderen.”

Draag je het pesten nog met je mee?

“Ik denk dat pesten je altijd vormt, ik kan me niet voorstellen dat het niet van invloed is. Ik heb nog steeds een soort achterdocht, het gevoel dat mensen mij waarschijnlijk niet leuk vinden en dus doe ik heel hard mijn best om te bewijzen dat het wel zo is. Voor mijn tv-werk is het wel een voordeel, omdat ik me heel erg van mijn eigen gedrag bewust ben, en ik heel goed weet welke lichaamstaal je nodig hebt om zelfverzekerd over te komen. Als Jakhals heeft het me heel erg geholpen om een brutelere versie van mezelf te zijn.”

Als Jakhals kreeg je nationale tv-bekendheid, maar toen stapte je ineens over naar de radio en werd presentator van Vroege

Vogels.

“En toen ik vervolgens weer bij *Vroege Vogels* vertrok omdat ik eindredacteur werd bij *ZML*, werd dat weer beschouwd als een hele vreemde keuze. Het wordt als het hoogste goed gezien om zelf het gezicht van een radio- of tv-programma te zijn. Maar toen Arjen begon met *ZML*, kon ik me gewoonweg niet voorstellen dat ik er niet aan mee zou werken. Ik zie het ook niet dat ik me dienstbaar opstel ofzo. Begrijp me niet verkeerd, Arjen is natuurlijk een eigenwijs monster, er gebeurt niets wat hij niet wil, maar in de praktijk zijn we samen de baas.”

Arjen zegt dit over jou als eindredacteur: “Bij ZML zijn we allemaal erg precies en redelijk koppig, soms op het autistische af. Janine is onze brug naar de werkelijkheid, redelijk, genuanceerd, kritisch en zelf ook heel slim en grappig. We hebben haar echt nodig om ons soms uit onze ivoren toren te trekken, maar dat doet ze op zo'n manier dat iedereen haar na afloop daar erg om waardeert.”

“Ik vind *ZML* ook echt oprecht het leukste wat ik ooit heb gedaan, juist omdat het zo goed werkt. Je zou denken dat er met zoveel politieke kleuren en meningen vileine ruzies ontstaan, maar de humor voert altijd de boventoon.”

En hoe is het om one off the boys te zijn?

“Ik ben me er wel van bewust dat ik in een *all male environment* werk. Comedy is in Nederland nog heel erg een mannenterrein. Godzijdank is de artdirector een grappige slimme vrouw, en de directeur van het tv-bedrijf ook, maar de schrijvers zijn allemaal mannen. Ik probeer wel onderwerpen op de kaart te zetten waarvoor de jongens een blinde vlek hebben, maar die ik belangrijk vind. Vorig jaar hebben we bijvoorbeeld een groot verhaal gemaakt over het gebrek vrouwen in de top van het bedrijfsleven. We hebben daarbij dat

ook een website gelanceerd: www.dezemannenkunnengeen-vrouwkrijgen.nl.” (deze site is niet meer up to date - red)

Denk je niet dat het slechts een kwestie van tijd is voordat de vrouwen evenredig zijn doorgedrongen tot de top?

“Nee, ik denk dat er actief beleid nodig is omdat het bedrijfsleven tot nu toe een enorme mannenwereld is. Die mannen zijn geneigd in hun eigen kringetje mannen rond te kijken en vanuit hun eigen referentiekaders te denken. Ik weet dat de quotumregeling een rigoureuze maatregel is, maar ik ben er voor. Ik denk dat er alleen op die manier iets gaat kantelen.”

Zou jij jezelf een feminist willen noemen?

“Was het niet Caitlin Moran die zei: ‘Als je een vagina hebt, dan ben je een feminist?’”

Is het feminisme nog nodig?

“Nou, ik merkte bijvoorbeeld bij de presentatie van *Vroege Vogels*, dat als ik mensen onderbrak of scherp probeerde te interviewen er meteen

online reacties binnenkwamen: ‘Kan dat mens niet haar klep houden’ of ‘Wat zit zij te kakelen’. Dat zeggen ze nooit over mannelijke presentatoren, je hoort nooit: ‘Wat zit Jeroen Pauw te kakelen.’ Onbewust houden veel vrouwen hier rekening mee, ze stellen zich vaak onnodig bescheidener op. Ik heb daar zelf ook een handje van.”

Hoe sta jij in de seksisme-discussie rondom GeenStijl?

“Ik vind het erg moeilijk dat iedereen vandaag de dag in het discours zo'n waterdichte mening lijkt te hebben.”

Sympathiseer jij met de pamfletopstellers als Heleen Mees, of sta jij meer aan de kant van de GeenStijl-verdedigers Annabel Nanninga en Ebru Umar?

“Ik zet sowieso niet snel mijn handtekening ergens onder, maar ik voel wel de boosheid over de shit die Loes Reijmer over zich heen geeft gekregen. Maar of het dan een goed idee is om daar de adverteerders van GeenStijl op aan te spreken, weet ik eigenlijk niet. Omdat je een waardeoordeel velt, dwing je

adverteerders min of meer om een standpunt in te nemen, dus maak je een connectie tussen adverteerders en inhoud, en journalistiek gezien is dat glad juis.”

Een ander onderwerp: wat vind jij van de hoofddoek?

“Precies hetzelfde verhaal, daar ben ik ook niet over uit. Enerzijds zie ik het als middel om vrouwen te onderdrukken, aan de andere kant denk ik als moslima's het zelf zien als een manier van vrijheid om hun religie te beleven, *why not?* Maar dan denk ik weer: ik heb nog nooit een man met een hoofddoek gezien, blijkbaar is het toch een teken van ongelijkheid, en zo pieker ik verder.”

Hoe zit het met jouw eigen man, David, kan zijn ego het aan om met zo'n bruisende, succesvolle vrouw te zijn?

“O ja, David is de meest geëmancipeerde man met wie ik ooit ben geweest, hij heeft er geen enkel probleem mee dat ik hard werk. Hij is Zweeds en dan is hij ook nog eens opgevoerd door zijn alleenstaande Poolse moeder. Ik heb heel veel geluk

‘Ik denk dat er actief beleid nodig is omdat het bedrijfsleven tot nu toe een enorme mannenwereld is. Mannen zijn geneigd in hun eigen kringetje mannen rond te kijken en vanuit hun eigen referentiekaders te denken. Ik weet dat de quotumregeling een rigoureuze maatregel is, maar ik ben voor’

‘David zou het wel willen, hij is zelf au-pair geweest, maar ik persoonlijk voel niet de oerdrang om moeder te worden’

met hem, ik was nooit zo goed in relaties, maar wij zijn nu al drie jaar samen. David is fotograaf en heel autonoom, ik voel op geen enkele manier dat het wringt bij hem dat ik vaak zeven dagen in de week word opgeslokt door *ZML* en stukken meer verdien dan hij.”

Misschien vind je dit een vervelende vraag, maar zou jij moeder willen worden?

“Nee hoor, niet vervelend, ik begin vaak zelf over het kinder-issue. In het begin van onze relatie heb ik getwijfeld, David zou het wel willen, hij is zelf au-pair geweest. Maar ik persoonlijk voel niet de oerdrang om moeder te worden, ik verlang er niet naar, ik geloof ik niet dat ik heel gelukkig word van kinderen. Ik gun David kinderen, maar ik heb besloten dat ik het niet alleen voor hem wil doen. Ik ben wel zo realistisch dat ik niet uitsluit dat hij nog eens een kind krijgt met een ander, maar ja, je weet nooit hoe dingen lopen. Ik denk ook niet dat ik het werk wat ik doe op deze manier zou kunnen als ik kinderen had gehad.”

Lidewij zegt over Zomergasten: “Eigenlijk springt Janine opnieuw in het diepe.”

“Haha, nou dan hoop ik wel dat ik deze keer de boel heel houd!”

